

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

247800

การประเมินค่าอัตราของของผู้สูงอายุไทยโดยใช้ตัวแบบคานนิล็อก ทั่วไปและอย่าง ตัวแบบ
ชินเราร์เคนเดน และทดสอบค่าอัตรากับ

นายสมบูรณ์ สายทองพันธุ์

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแผนกลยุทธ์ปริญญาโทสาขาการบริหารฯ มหาบูรพา
สาขาวิชาการประถกนภัย ภาควิชาสถิติ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2553
เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

b00252483

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

247800

การประมาณค่าอัตรา漫ะของผู้สูงอายุไทยโดยใช้ตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม ตัวแบบ
อินเวอร์สเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด

นายสมฤทธิ์ สาโยชลพิทักษ์

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกันภัย ภาควิชาสถิติ

คณะพัฒนารัฐศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5 1 8 1 9 2 8 2 2 6

Estimation of Thai Elderly Mortality Rates Using Kannisto Model, Makeham Model,
Inverse-Makeham Model and Extreme-Value Theory

Mr. Sayhumpooh Saichonpitak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Insurance

Department of Statistics

Faculty of Commerce and Accountancy

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การประมาณค่าอัตรา率ของผู้สูงอายุไทยโดยใช้ตัวแบบ
คานนิสโต ตัวแบบเมคแยม ตัวแบบอินเวอร์สเมคแยม และ
ทฤษฎีค่าสุดขีด

โดย

นายสมมุก สายชุดพิทักษ์

สาขาวิชา

การประกันภัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. สุวนี สุรเสียงสังข์

คณะกรรมการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริญาณนาบัณฑิต

..... คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรุณพ ตันلامัย)

คณะกรรมการสอบบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ จิตต์ภา โกลากุล)

.....
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุวนี สุรเสียงสังข์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วัชรา ประกอบผล)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา วิจิตรธรรมรส)

สมภูมิ สายชลพิทักษ์ : การประมาณค่าอัตรา率ของผู้สูงอายุไทยโดยใช้ตัวแบบ
คานนิสโต ตัวแบบเมคเอม ตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด
(ESTIMATION OF THAI ELDERY MORTALITY RATES USING KANNISTO
MODEL, MAKEHAM MODEL, INVERSE-MAKEHAM MODEL AND EXTREME-
VALUE THEORY). อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. สุวนี
สุราเสียงสัน្តิ, 144 หน้า.

247800

งานวิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อประมาณและเปรียบเทียบค่าอัตรา率ของผู้สูงอายุ
ไทย จาก 4 ตัวแบบคือ 1)ตัวแบบคานนิสโต (Kannisto Model) 2) ตัวแบบเมคเอม
(Makeham Model) 3) ตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม (Inverse-Makeham Model) และ 4) ทฤษฎี
ค่าสุดขีด (Extreme-Value Theory) ค่าประมาณอัตรา率จาก 3 ตัวแบบแรกนำมา
เปรียบเทียบกับค่าอัตรา率จากข้อมูลทะเบียนราษฎร์โดยใช้ค่าร้อยละค่าสัมบูรณ์ของความ
คลาดเคลื่อนเฉลี่ย (Mean Absolute Percentage Error: MAPE) ทฤษฎีค่าสุดขีดนี้ได้ใช้ใน
การประมาณค่าอัตรา率ในช่วงอายุมากๆ จากนั้นจึงนำค่าประมาณอัตรา率ที่ได้จาก
งานวิจัยมาเปรียบเทียบกับอัตรา率ที่ได้จากการสำรวจไทย 2540 ประเทศไทย
(TMO97) และตารางสำเนาญไทย พ.ศ. 2552 การศึกษาครั้งนี้ใช้ข้อมูลจำนวนประชากรและ
จำนวนการตาย จำแนกตามเพศและอายุ ของปี พ.ศ. 2546 - 2551 จากกระทรวงมหาดไทย
และกระทรวงสาธารณสุข ตามลำดับ

จากการศึกษาพบว่าตัวแบบอินเวอร์สเมคเอมให้ค่า MAPE ต่ำที่สุด สำหรับเพศชาย
ในช่วงอายุ 60 - 85 ปี และเพศหญิงในช่วงอายุ 60 - 83 ปี เมื่อนำค่าอัตรา率ที่ประมาณ
ให้จากทฤษฎีค่าสุดขีดมาใช้วัดกับค่าประมาณที่ได้จากการตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม และ^{แล้ว}
เปรียบเทียบค่าประมาณที่ได้กับอัตรา率ที่ได้จากการสำรวจ TMO97 พบว่ามีความใกล้เคียงกัน
มากในช่วงอายุ 60 - 82 ปี และ 60 - 85 ปี สำหรับเพศชายและเพศหญิงตามลำดับ นอกจากนี้
ค่าประมาณอัตรา率มีค่าใกล้กับค่าอัตรา率จากตารางสำเนาญไทย พ.ศ. 2552 ในช่วง
อายุ 60 - 92 ปี และ 60 - 93 ปี สำหรับเพศชายและเพศหญิงตามลำดับ

ภาควิชา: สถิติ

ลายมือชื่อนิสิต ล. มนูจ วงศ์พัฒนา

สาขาวิชา: การประกันภัย

ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก น.ส. ณัฐรัตน์ ใจดี

ปีการศึกษา: 2553

5181928226 : MAJOR INSURANCE

KEYWORDS : MORTALITY RATES / KANNISTO MODEL / MAKEHAM MODEL / EXTREME-VALUE THEORY

SAYHUMPOOH SAICHONPITAK: ESTIMATION OF THAI ELDERY

MORTALITY RATES USING KANNISTO MODEL, MAKEHAM MODEL,

INVERSE-MAKEHAM MODEL AND EXTREME-VALUE THEORY. THESIS

ADVISOR: ASSOC. PROF. SUWANEE SURASIENGNSUNK PH.D., 144 pp.

247800

This research aims to estimate and compare the estimation of Thai Elderly mortality rates by using 4 estimated models: 1) Kannisto Model, 2) Makeham Model, 3) Inverse-Makeham Model, and 4) Extreme-Value Theory. The estimated mortality rates from 3 models were compared with mortality rates from civil registration data using mean absolute percent error (MAPE). The Extreme-Value Theory is used to estimate mortality rate in the high level ages. Then the estimated mortality rates from research were compared with the mortality rates from Thai Mortality Ordinary Table 1997 (TMO97) and the mortality rates from Thai Pension Table 2009. Data used in the study are the number of population and the number of death by age and sex of the year 2003 – 2008 from the Ministry of Interior and the Ministry of Public Health respectively.

The study found that the Inverse-Makeham model gives the lowest MAPE value for males in the age rage 60-85 years and females' age 60-83 years. Combine the estimated mortality rates from Inverse-Makeham Model and Extreme-Value Theory then compare to the mortality rates from TMO97 found that there is very similar in age range 60-82 years and 60-85 years for males and females, respectively. Moreover, the estimated mortality rates are near the mortality rates from Thai Pension Table 2009 in age range 60-92 years and 60-93 years for males and females, respectively.

Department : STATISTICS

Student's Signature Sayhumpooth Saichonpitak

Field of Study : INSURANCE

Advisor's Signature Suwanee Sure

Academic Year : 2010

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยการประมาณอัตราภาระของผู้สูงอายุไทยโดยใช้ตัวแบบเมคเอม
และตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม สามารถบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยความช่วยเหลือ
และคำแนะนำที่เป็นจากท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.สุวนี สรเสียงสังฯ อาจารย์ประจำ คณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ภาควิชาสถิติ สาขาวิชาประกันภัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่ง
เป็นผู้แนะนำแนวทางในการแก้ปัญหา ตลอดจนช่วยเหลือแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในการวิจัย
ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.อนุภาพ สมบูรณ์สวัสดิ์ อาจารย์ประจำ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ภาควิชาสถิติ สาขาวิชาประกันภัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในความช่วยเหลือด้านโปรแกรมการคำนวณ และคำแนะนำที่มีประโยชน์ในการศึกษา และวิจัย
ต่างๆ ในการศึกษา และวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ภาควิชา
สถิติ และคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่
ให้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณไพบูลย์ เปี่ยมเนตตา จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สำหรับข้อมูลในการนำมาใช้ในส่วนต่างๆ ของวิทยานิพนธ์
เล่มนี้

ขอขอบคุณ คุณณัฐกร สุรเมธากุล คุณชวนก อิ่มแสงจันทร์ คุณสุภารา ตันติวิทย
มาศ และเพื่อนๆ ที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๑๐
สารบัญตาราง.....	๑๔
สารบัญภาพ.....	๑๕
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	1
1.4 ข้ออกลังเบื้องต้น.....	2
1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	2
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	2
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.8 วิธีดำเนินการวิจัยโดยย่อ.....	2
1.9 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย.....	3
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 4
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	4
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	 16
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	16
3.2 ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย.....	17
3.3 การเตรียมข้อมูลเพื่อการทำวิจัย.....	32
3.4 การจำลองข้อมูลเพื่อการทำวิจัย.....	42
 บทที่ 4 การหาค่าประมาณพารามิเตอร์ของตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเคน และตัวแบบอินเวอร์สเมคเคน.....	 52

หน้า

4.1 วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์.....	52
บทที่ 5 ผลการประมาณค่าอัตราภัยและ การเปรียบเทียบค่าที่ได้จากตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม.....	
5.1 การประมาณค่าอัตราภัย.....	56
5.2 การเปรียบเทียบตัวแบบประมาณค่าอัตราภัย.....	62
บทที่ 6 การประมาณค่าอัตราภัยโดยใช้ทฤษฎีค่าสุดขีด (Extreme-Value Theory).....	
6.1 วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ของทฤษฎีค่าสุดขีด.....	71
6.2 การประมาณค่าอัตราภัย.....	73
บทที่ 7 การหาค่าประมาณอัตราภัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้.....	
7.1 การประยุกต์งานวิจัยกับค่าอัตราภัยที่ประมาณได้.....	78
7.2 การเปรียบเทียบค่าอัตราภัยเพชรบูรณ์ และเพชรบุรี.....	84
7.3 การเปรียบเทียบอัตราภัยที่ประมาณได้กับอัตราภัยตามตารางมรภ.ไทย พ.ศ. 2540 (TMO97).....	86
7.4 การเปรียบเทียบอัตราภัยจากงานวิจัยกับอัตราภัยตามตารางนำเสนอด้วย พ.ศ. 2552.....	89
บทที่ 8 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	
8.1 สรุปผลการวิจัย.....	94
8.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	95
8.3 ข้อเสนอแนะ.....	96
รายการอ้างอิง.....	
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก ข้อมูลจำนวนตายที่ปรับแล้ว เพชรบูรณ์ และเพชรบุรี	
ปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	101
ภาคผนวก ข ข้อมูลจำนวนประชากรกลางปี เพชรบูรณ์ และเพชรบุรี	
ปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	107
ภาคผนวก ค ค่าอัตราภัยกลางปี เพชรบูรณ์ และเพชรบุรี	

หน้า

ปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	113
ภาคผนวก ง ค่าอัตราณระที่ประมาณจากข้อมูลจริง เพศชาย และเพศหญิง ปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	121
ภาคผนวก จ ค่าประมาณพารามิเตอร์ และค่าไคร์สแควร์ที่ทดสอบได้ที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 ของตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินເກອർສเมค ແэм เพศชายและเพศหญิง ช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	129
ภาคผนวก ฉ Source Code โปรแกรม R สำหรับตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมค ແэм ตัวแบบอินເກອർສเมคແэм และการใช้ทดลองวิเคราะห์ค่าสุดขีด.....	131
ประวัติผู้เขียนนวัตยานิพนธ์.....	144

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 งานวิจัยต่างประเทศ.....	12
2.2 งานวิจัยภายในประเทศ.....	15
3.1 การปรับข้อมูลจำนวนการตายที่ไม่ทราบอายุของเพศชายในปี พ.ศ.2550.....	18
3.2 การหาจำนวนประชากรกลางปีเพศชายปี พ.ศ.2550.....	22
3.3 ค่าอัตราณรณะกลางปี และอัตราณรณะเพศชายในปี พ.ศ.2551.....	27
3.4 จำนวนประชากรกลางปีเฉลี่ย จำนวนประชากรตายเฉลี่ย ค่าอัตราณรณะกลางปี และค่าอัตราณรณะของเพศชายในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2551.....	34
3.5 จำนวนประชากรกลางปีเฉลี่ย จำนวนประชากรตายเฉลี่ย ค่าอัตราณรณะกลางปี และค่าอัตราณรณะของเพศหญิงในช่วงปี พ.ศ. 2547 – 2551.....	38
3.6 ค่าอัตราณรณะจากทะเบียนราษฎร์ จำนวนประชากรเป็น และประชากรตายในแต่ละช่วงอายุของเพศชาย ในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551 โดยที่ประชากรเริ่มต้นหรือ l_0 เท่ากับ 100000 คน.....	43
3.7 ค่าอัตราณรณะจากทะเบียนราษฎร์ จำนวนประชากรเป็น และประชากรตายในแต่ละช่วงอายุของเพศหญิง ในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551 โดยที่ประชากรเริ่มต้นหรือ l_0 เท่ากับ 100000 คน.....	47
4.1 แสดงค่าอายุ n ค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณได้สำหรับตัวแบบคานนิสโต และค่าไคร์สแควร์ที่ใช้ในการทดสอบภาวะสา漏ปด.....	53
4.2 แสดงค่าอายุ n ค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณได้สำหรับตัวแบบเมคเอม และค่าไคร์สแควร์ที่ใช้ในการทดสอบภาวะสา漏ปด.....	54
4.3 แสดงค่าอายุ n ค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณได้สำหรับตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม และค่าไคร์สแควร์ที่ใช้ในการทดสอบภาวะสา漏ปด.....	55
5.1 อัตราณรณะที่ประมาณได้จากการตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอมของเพศชาย ตั้งแต่อายุ 60 – 85 ปี และเพศหญิงตั้งแต่อายุ 60 – 83 ปี สำหรับในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	57
5.2 อัตราณรณะที่ประมาณได้จากการตัวแบบเมคเอมของเพศชาย ตั้งแต่อายุ 60 – 75 ปี และเพศหญิงตั้งแต่อายุ 60 – 71 ปี สำหรับในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	58
5.3 อัตราณรณะที่ประมาณได้จากการตัวแบบคานนิสโตของเพศชาย ตั้งแต่อายุ 60 –	

74 ปี และเพศหญิงตั้งแต่อายุ 60 – 75 ปี สำหรับในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551....	59
5.4 การหาค่า MAPE ของตัวแบบคานนิสโต เพศชายอายุ 60 – 74 ปี.....	63
5.5 ค่า MAPE ของตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมค เอม เพศชาย ช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551 ในแต่ละช่วงอายุ.....	64
5.6 ค่าประมาณอัตราภาระสำหรับเพศชายช่วงอายุ 60 – 74 ปี จากข้อมูลทะเบียน ราชวรวิหาร ตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม.....	64
5.7 ค่าประมาณอัตราภาระสำหรับเพศชายช่วงอายุ 60 – 75 ปี จากข้อมูลทะเบียน ราชวรวิหาร ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม.....	66
5.8 ค่า MAPE ของตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมค เอม เพศหญิง ช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551 ในแต่ละช่วงอายุ.....	67
5.9 ค่าประมาณอัตราภาระสำหรับเพศหญิงช่วงอายุ 60 – 71 ปี จากข้อมูล ทะเบียนราชวรวิหาร ตัวแบบคานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สเมค เอม.....	67
5.10 ค่าประมาณอัตราภาระสำหรับเพศชายช่วงอายุ 60 – 75 ปี จากข้อมูลทะเบียน ราชวรวิหาร ตัวแบบคานนิสโต และตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม.....	69
6.1 ค่าประมาณพารามิเตอร์ในแต่ละช่วงอายุ สำหรับการประมาณค่าอัตราภาระ โดยใช้ทฤษฎีค่าสุดขีดของเพศชายในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	72
6.2 ค่าประมาณพารามิเตอร์ในแต่ละช่วงอายุ สำหรับการประมาณค่าอัตราภาระ โดยใช้ทฤษฎีค่าสุดขีดของเพศหญิงในช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	73
6.3 ค่าประมาณอัตราภาระของเพศชายจากทฤษฎีค่าสุดขีด โดยใช้ค่าพารามิเตอร์ ที่ประมาณในช่วงอายุ 70 – 88 ปี 75 – 88 ปี และ 80 – 88 ปี สำหรับช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	74
6.4 ค่าประมาณอัตราภาระของเพศหญิงจากทฤษฎีค่าสุดขีด โดยใช้ ค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณในช่วงอายุ 70 – 93 ปี 75 – 93 ปี และ 80 – 93 ปี สำหรับช่วงปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	76
7.1 ค่าประมาณอัตราภาระตั้งแต่อายุ 60 – 100 ปี จากข้อมูลทะเบียนราชวรวิหาร ค่าประมาณอัตราภาระตั้งแต่อายุ 60 – 85 ปี จากตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม ค่าประมาณอัตราภาระตั้งแต่อายุ 80 – 97 ปี จากทฤษฎีค่าสุดขีด และ ค่าประมาณอัตราภาระตั้งแต่อายุ 60 – 98 ปี จากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอิน เวอร์สเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพศชาย.....	79

7.2	ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 100 ปี จากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 83 ปี จากตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 80 – 98 ปี จากทฤษฎีค่าสุดขีด และ ^๑ ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 99 ปี จากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอิน เวอร์สเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพศหญิง.....	82
7.3	ค่าประมาณอัตราณรณะ จากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอินเวอร์สเมคเอม และ ทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพศชายและเพศหญิง.....	84
7.4	ค่าประมาณอัตราณรณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณรณะจากการ量มรณะไทย พ.ศ. 2540 (TMO97) สำหรับเพศชายและเพศหญิง.....	86
7.5	ค่าประมาณอัตราณรณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณรณะตามตารางบ้านๆ ไทยพ.ศ. 2552 สำหรับเพศชายและเพศหญิง.....	90

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.1 ค่าอัตราณรณะไทยของเพศชายที่คำนวณจากข้อมูลจริง ตั้งแต่อายุน้อยกว่า 1 ปี ถึงมากกว่า 100 ปี สำหรับปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	31
3.2 ค่าอัตราณรณะไทยของเพศหญิงที่คำนวณจากข้อมูลจริง ตั้งแต่อายุน้อยกว่า 1 ปี ถึงมากกว่า 100 ปี สำหรับปีพ.ศ. 2547 – 2551.....	32
5.1 ค่าประมาณอัตราณรณะที่หาได้จากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ เปรียบเทียบกับค่าประมาณอัตราณรณะที่หาได้จากตัวแบบ.....	61
5.2 แสดงค่าประมาณอัตราณรณะสำหรับเพศชายช่วงอายุ 60 – 74 ปี จากตัวแบบ คานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม เปรียบเทียบกับ ข้อมูลทะเบียนราชภาร์.....	65
5.3 ค่าประมาณอัตราณรณะสำหรับเพศชายช่วงอายุ 60 – 75 ปี จากตัวแบบเมค เอม และตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม เปรียบเทียบกับข้อมูลทะเบียนราชภาร์.....	66
5.4 แสดงค่าประมาณอัตราณรณะสำหรับเพศหญิงช่วงอายุ 60 – 71 ปี จากตัวแบบ คานนิสโต ตัวแบบเมคเอม และตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม เปรียบเทียบกับ ข้อมูลทะเบียนราชภาร์.....	68
5.5 ค่าประมาณอัตราณรณะสำหรับเพศหญิงช่วงอายุ 60 – 75 ปี จากตัวแบบคาน นิสโต และตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม เปรียบเทียบกับข้อมูลทะเบียนราชภาร์.....	69
6.1 ค่าอัตราณรณะจากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ เปรียบเทียบกับค่าประมาณอัตรา ณรณะจากการใช้ทฤษฎีค่าสุดขีดของเพศชาย โดยใช้ค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ ประมาณจากข้อมูลในช่วงอายุต่างๆ.....	75
6.2 ค่าอัตราณรณะจากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ เปรียบเทียบกับค่าประมาณอัตรา ณรณะจากการใช้ทฤษฎีค่าสุดขีดของเพศหญิง โดยใช้ค่าประมาณพารามิเตอร์ ที่ประมาณจากข้อมูลในช่วงอายุต่างๆ.....	77
7.1 ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 100 ปี จากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ และ ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 98 ปี จากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอิน เวอร์สมเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพศชาย.....	81
7.2 ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 100 ปี จากข้อมูลทะเบียนราชภาร์ และ ค่าประมาณอัตราณรณะตั้งแต่อายุ 60 – 99 ปี จากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอิน	

	เวอร์สมเมคเอม และทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพชรกลึง.....	83
7.3	ค่าประมาณอัตราณะจากการประยุกต์ทั้งตัวแบบอินเวอร์สมเมคเอม และ ทฤษฎีค่าสุดขีด สำหรับเพชรชายและเพชรหญิง.....	86
7.4	ค่าประมาณอัตราณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณะจาก TMO97 สำหรับ เพชรชาย.....	88
7.5	ค่าประมาณอัตราณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณะจาก TMO97 สำหรับ เพชรหญิง.....	89
7.6	ค่าประมาณอัตราณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณะตามตารางบัญชี ไทยพ.ศ. 2552 สำหรับเพชรชาย.....	92
7.7	ค่าประมาณอัตราณะจากงานวิจัย และค่าอัตราณะตามตารางบัญชี ไทยพ.ศ. 2552 สำหรับเพชรหญิง.....	92